

עפ"ג (מרכז) 33880-05-17 - האלה לחאם נ' מדינת ישראל

עפ"ג (מרכז) 33880-05-17 - האלה לחאם נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ג (מרכז) 33880-05-17

האלה לחאם

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[16.07.2017]

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופטת זהבה בוסתן כבוד השופטת נאוה בכור

המערערת ובאת כוחה עו"ד ענת יערי (סנגוריה ציבורית)

ב"כ המשיבה עו"ד מיטל אילן

פסק דין

המערערת הורשעה על פי הודאתה בת"פ 50239-10-14 בעבירות של פריצה לבית בקיבוץ בחן ובגניבת רכוש כמפורט בעובדות כתב האישום בהן הודתה ועל פיהן הורשעה המערערת ונידונה ל-6 חודשי מאסר בפועל ול-6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וב"כ המערערת טוענת בהודעת הערעור ובטיעוניה בפנינו כי אין העונש של מאסר בפועל תואם את עיקרון ההלימה ואת נסיבותיה האישיות של המערערת, כפי שהועלו בפני שירות המבחן וכפי שנטענו על ידי בא כוחה בפני בית משפט קמא, כאשר שירות המבחן המליץ להטיל על המערערת מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

על פי העובדות נושא הרשעתה של המערערת, בחודש יוני 2014 היא נכנסה לבית בקיבוץ בחן ולקחה מתוך הבית שורת פריטים ובהם מצלמות, שני מכשירי די.וי.די, מכשיר מולטימדיה, סירי בישול, צלחות, בגדים, שעון קיר, רדיו דיסק, נגן אמ.פי, מתקן מי עדן, צעצועים ועגלת ילדים אותם העמיסה על רכב שאיתו הגיעה למקום וניסתה לקחת גם אופניים אך השאירה אותם במקום לאחר שהבחינה בעוברת אורח.

זמן קצר לאחר הפריצה והגניבה התקשר בעל הבית למערערת והיא שוכנעה להחזיר את הרכוש שגנבה ממנו, כך שהרכוש הוחזר במלואו סמוך לאחר גניבתו.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש לבית משפט קמא עולה שהמערערת אינה עובדת מזה כ-3 שנים, היא מתקיימת מקצבת הבטחת הכנסה, סובלת מסכרת ובשנת 2009 נפגעה בגבה בתאונת דרכים.

המערערת תיארה בפני שירות המבחן אלימות על רקע גירושין שהופנתה כלפיה על ידי בעלה, שמרצה מאסר בפועל בגין מעשים אלה.

באשר לעבירות נושא הרשעתה, גילתה המערערת הבנה לבעייתיות בהם אך היא התקשתה להשלים עם עובדת היותה נאשמת בהליך פלילי על רקע היותה אישה שומרת חוק. לטענתה, היא נכחה במקום משום שחיפשה כרטיסי ביקור לצורך מציאת עבודה במשק בית, שללה את כניסתה לתוך הבית וטענה שלקחה ארגזים עם ציוד אותו מצאה בחצר הבית, שנראה לה נטוש, וזאת בניגוד להודאתה בחקירתה במשטרה ובפני בית משפט קמא. שירות המבחן התרשם שהמערערת היא אישה דלה וקונקרטית והמליץ להפנותה ללשכת הרווחה כדי לקבל סיוע ותמיכה. שירות המבחן העריך כי התנהלות המערערת היא חריגה ולא מאפיינת את אופן התנהגותה ולכן הסיכון להישנות ביצוע העבירות בעתיד פוחת.

שירות המבחן לא סבר כי המערערת זקוקה להליך טיפולי, המליץ שלא למצות איתה את הדין ולהטיל עליה ענישה מרתיעה ומציבת גבולות בדמות מאסר על תנאי והתחייבות.

בית משפט קמא התייחס ברישא גזר הדין לטענת המערערת לפיה היא לא נכנסה לתוך הבית אלא לקחה את המוצרים מהחצר, כאשר סברה שמדובר ברכוש שבעליו לא מעוניינים בו.

בית משפט קמא לא נתן אמון בטענות אלה, ובצדק, שכן לא רק שאין סבירות, אלא הן גם סותרות את הדברים שאמרה המערערת בהודאתה במשטרה ובהודאתה הלא מסויגת בעובדות כתב האישום כפי שתוארו לעיל.

בית משפט קמא קבע, ואף אנו היינו עושים כך, כי גם אם היה מקבל את טענת המערערת לפיה הפריטים שגנבה נלקחו מהחצר, לא היה בכך כדי להמעיט מנסיבות ביצוע העבירות נושא הרשעתה של המערערת.

בית משפט קמא קבע נכונה את פגיעתה בדרגה הבינונית של המערערת באינטרסים המוגנים של שמירה על רכוש של הזולת ועל ביטחון האישי, גם אם העבירות לא בוצעו באישון לילה אלא לאור היום.

בית משפט קמא נתן דגש לשווי הרב של הרכוש כפי שתואר לעיל, כאשר חלק ממנו כולל מכשירים חשמליים בעלי ערך שאין סיבה להניח שהופקרו על ידי בעליהם.

בית משפט קמא לא התעלם מהנסיבות המקלות שזקף לזכותה של המערערת, שאף אנו איננו מתעלמים מהן.

המערערת הודתה, אם כי באופן מסויג, בעבירות נושא הרשעתה, להערכת שירות המבחן העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית ומשכך תמוהה בעינינו עמדת שירות המבחן שהמערערת לא זקוקה להליך טיפולי שכן לא הובאו בפניו ובפניו נתונים המלמדים על שיפור במצבה הכלכלי של המערערת, אלא נהפוך הוא.

אין מחלוקת כי לא עומדים לזכותה של המערערת שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם הענישה הנכון שקבע בית משפט קמא ואין במצבה הבריאותי, שמונע ממנה לבצע עבודות שירות, משום מצב בריאותי חריג המצדיק חריגה ממתחם הענישה.

כך גם אין בנסיבותיה האישיות של המערערת, כפי שנטענו בפני שירות המבחן, בפני בית משפט קמא ובפנינו, כדי להצדיק חריגה ממתחם הענישה וחסד עשה בית משפט קמא כאשר הפנה את המערערת לממונה על עבודות שירות על מנת שיבחן את יכולתה של המערערת לבצען בהתחשב במצבה הבריאותי.

נאמר כבר עתה שלו היה הדבר מגיע לפתחנו כערכאה דיונית היינו מטילים על המערערת מלכתחילה עונש מאסר מאחורי סורג ובריה, ולו ברף התחתון של עונש מאסר כזה, ואין בעובדה שהמערערת לא נמצאה מתאימה לבצע עבודות שירות מסיבות בריאותיות, כדי להקל בעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות משום שאיננה יכולה לבצען.

איננו מקבלים את טענת ב"כ המערערת לפיה יש הצדקה לחרוג ממתחם הענישה בשל נסיבותיה האישיות והבריאותיות של המערערת, בוודאי שלא על ידי הטלת ביצוע עבודות של"צ, חלופה שלא נלקחה בחשבון גם על ידי שירות המבחן.

עם זאת, תוך התחשבות בחוסר יכולתה של המערערת לרצות עונש מאסר בעבודות שירות, ומבלי להקל ראש בעבירות נושא הרשעתה, אנו מקבלים את הערעור וקובעים כי המערערת תרצה עונש מאסר למשך 3 חודשים ויום.

עונש המאסר על תנאי שהוטל על המערערת על ידי בית משפט קמא יעמוד בתוקפו.

המערערת תתייצב לריצוי מאסרה בבית סוהר נווה תרצה ביום 17.9.17 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותה תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערערת לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: *****_** , *****_**.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערערת לריצוי עונשה.

ניתן והודע היום כ"ב תמוז תשע"ז, 16/07/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערערת.

אברהם טל, נשיא
אב"ד

זהבה בוסתן, שופטת
נאוה בכור, שופטת